

foreslaaet under Nr. 10 til Forslagets § 10, 2det Stykke. Bestemmelsen i Forslaget har til Djemed at udvikle nærmere den i Lov af 29de Decbr. 1857 § 18 indeholdte Regel om, at en Forfatter, der har overdraget en anden ulukkende Ret til Opførelse, skal have Ret til at overdrage andre Opførelsesret, naar Bærket ikke i 5 Aar har været bragt til offentlig Opførelse af Erhververen. Udvalget har ikke noget væsentligt at indvende mod Realiteten af det foreslaaede, men finder dog, at Reglerne ere blevne noget mere indvirkende end nødvendigt for at naa det Djemed, som tilsigtes, nemlig at finde den passende Grænse mellem Erhververens Ret paa den ene Side og Forfatterens Interesse i at se sit Bærk opført. Efter Forslaget vil Forfatterens Ret, til efter de 5 Aars Forløb paa anden Maade at foranstalte Bærket opført eller udført, mistes, naar Erhververen underretter ham om, at han agter at opføre det og virkeliggør det inden 1 Aar, uden at der er sat anden Tidsgrænse for saadan Underretning end den, at den kun kan gives en Gang, og at den kan fremskyndes ved en Opfordring fra Forfatterens Side, der følges af virkelig Opførelse inden 1 Aar. Efter Udvalgets Vædringsforslag vil det staa i Forfatterens Magt at hidføre mere ubetingede Virkninger af Erhververens Passivitet, medens paa den anden Side de 5 Aars Ventetid for Forfatteren forlænges med mindst et Aar. Udvalget er af den Mening, at der paa denne Maade vil drages en Grænse mellem de forskellige Interesser, som er ikke mindre ligelig end efter Forslaget, og at der ikke vindes en større Klarhed over Grænsen mellem de gensidige Rettigheder.

De i Forslagets 3dje Kapitel indeholdte Regler indeholde ikke principielle Afvigelser fra den gældende Ret. For saa vidt de dog paa flere Punkter fuldstændigtgøre dem eller give Tanken i dem et nøjagtigere Udtryk, har Udvalget i det hele heri kun kunnet finde virkelige Forbedringer, og de faa Vædringer, som foreslaas, ere af væsentlig redaktionel Karakter. Det anses saaledes rettere efter den i Forslaget fulgte Terminologi i § 13, 1ste Linie, at sætte „Offentliggørelse“ i Stedet for „Gengivelse“ (Vædringsforslag Nr. 13). Vædringsforslaget Nr. 14 tilfuger at have den Udrikslighed i Grænsen, som Begrebet „den elementære Undervisning“ kan medføre, ved at indstøde som Hovedeksempel herpaa „til Skolebrug“. Vædringen Nr. 15 er rent sproglig. Vædringen Nr. 16 til Forslagets § 17 tilfuger at affære al Tvivl om, at Indførelsesforbuddet kun er afhængigt af den faktiskste Konflikt med en ved dansk Lov hjemlet Eneret, og ikke er afhængigt af, at

Bærket ogsaa nyder Beskyttelse i den fremmede Stat ifølge Overenskomst.

Udvalget har ikke villet foreslaa yderligere Tilføjelser til § 14 om visse tilladte Benyttelser, da det dog ikke er Meningen i saa Henseende at give udtømmende Bestemmelser om, hvilke Benyttelser der ere tilladte. Regelen skal kun afgøre visse Tilfælde, hvor Grænsen har frembudt og med Grund kan frembyde Tvivl. I øvrigt er det den almindelige Regel i § 13, hvortil der maa henvises, og som bliver afgørende. Udvalget finder Anledning til at bemærke, at denne Regel ikke forandrer den Stilling, som efter den nuværende Ret maa antages at gælde for Afgangen til at referere Foredrag m. m.

Bestemmelserne i Forslagets fjerde Kapitel om Forfatterrettens Ophør tiltræder Udvalget i det hele. En Vædring af Betydning foreslaar man kun ved § 24, nemlig at Dplæsning uden dramatisk Udtryk af et i Trykken udgivet Bærk skal være tilladt allerede, naar 3 Aar ere forløbne efter Udbøbet af det Aar, i hvilket Bærket først er udkommet, medens Forslaget først lader Tilladelsen indtræde efter 5 Aars Forløb. Selvfølgelig er der her Tale om et Skøn; men Udvalget har ment, at Forfatterens økonomiske Interesse i Reglen tør anses fyldestgjort, naar de første 3 Aar forbeholdes ham, medens den almene Interesse liden eller kan liden desmere, jo længere Afgang til Dplæsning er forbudt. Dette Forbud bør derfor ikke udstrækkes længere end nødvendigt for den Forfatterinteresse, der ved denne Bestemmelse vil faa et hidtil savnet Værn.

I øvrigt finder man med Hensyn til Realiteten af de foreslaaede Bestemmelser kun Anledning til at bemærke, at man suldt ud billigere Regelen i § 26, der afværger en Ubillighed, som den gældende Rets, til § 25 svarende, Regel efter Bogstaven vil medføre. Større Betænkelse har der i Udvalget været udtalt med Hensyn til Reglen i § 27, men man har dog ment at kunne slutte sig til denne næppe i andre Love kendte Ret for Forfattere til at kunne standse videre Udbredelse af een Gang udgivne Bærker, idet der synes sat tilstrækkeligt Værn imod Bestemmelsens Misbrug.

Af de Vædringer, Udvalget foreslaar til dette Kapitel, er den under Nr. 17 (til § 21) kun en forandret Redaktion, der sigter til at fjerne en Uklarhed, som Ordene „det samme“ i Paragraffens sidste Linie volde. Vædringen under Nr. 19 udletter nogle overflødige Ord i § 25. Vædringen under Nr. 20 til samme Paragraf sigter til at lette Bestemmelsens Benyttelse, naar Bærket